

områder, der fører frem til et Europas Forenede Stater. For mig at se var der tale om et fornuftigt og rigtigt kompromis, som kunne føre den danske EU-politik videre.

Det ønsker regeringen nu ophævet. Har regeringen tænkt på konsekvenserne folkeligt set? Man får måske en afstemning med næsten 50 pct. for. 50 pct. Regeringen vil så senere hen trække befolkningen gennem en ny afstemning, om forsvarspolitikken, igen måske med de samme 50-51 pct. for det ene og 49 pct. for det andet.

Har regeringen tænkt på, om det danske folk kan holde til det, om det er særlig frugtbart og konstruktivt, at man på den måde trækker en modvillig befolkning længere og længere ind i en unionsudvikling, som vi godt kunne undgå, hvis vi ville, og at vi godt kan stå uden for den udvikling samtidig med, at vi er med i et praktisk orienteret internationalt europæisk samarbejde?

Derfor synes jeg, at det er vigtigt igen at få sagt: Denne her folkeafstemning er ikke en afstemning om vores medlemskab. Det er en afstemning om, hvorvidt vi vil deltage i det tigerspring i retning af et mere integreret politisk samarbejde, som ØMU'en betyder, eller om vi ikke vil være med i det.

Det er ikke en afstemning om, hvorvidt vi vil kunne samhandle med andre europæiske lande. Selvfølgelig vil vi kunne det, selv om vi siger nej. Det er ikke en afstemning om, hvorvidt Danmark stadig væk skal spille en rolle i Europa. Selvfølgelig skal vi det, selvfølgelig bør vi det.

Men ingen dansk regering kan komme til at spille en rolle på et folkeligt mandat, der kun omfatter cirka halvdelen af befolkningen, og derfor bliver det under alle omstændigheder nødvendigt at formulere en politik, der har et langt, langt mere solidt folkeligt grundlag end det, den nuværende regering bygger på.

#### **Keld Albrechtsen (EL):**

Regeringen indledte for få uger siden, da man meddelte, at man ville fremrykke folkeafstemningen til den 28. september i år, en debat, som meget hurtigt blev kendetegnet ved voldsomme skræmmebilleder. Danskerne fik rent ud at vide, at hvis ikke de gjorde, som regeringen ville, og gik hen og stemte ja, så ville al landsens ulykker regne ned over den danske befolkning, og der ville komme rentestigninger og finanspolitiske stramninger osv. osv. Og jeg har for-

stået, at statsministeren på sit pressemøde i dag har forsøgt at videreføre og uddybe også denne skræmmekampagne.

Men det, som heldigvis står tilbage efter debatten her i dag, er jo, at det spørgsmål, som virkelig centralt sætter sig på dagsordenen i den debat, vi skal have i de kommende måneder frem til den 28. september, er spørgsmålet, om vi her i Danmark skal have det, man nu kalder den europæiske sociale model, om vi skal have den harmonisering af social- og arbejdsmarkedspolitik og overenskomster på et lavere niveau, som vil være det uundgåelige resultat af at blive trukket ind i den eurokonstruktion.

Det synes jeg er kommet meget klart frem i debatten i dag, og desværre er det jo også kommet frem og er blevet understreget, senest af økonomiministeren, at efter euroafstemningen følger, hvis man stemmer ja, en ny unionstraktat med bestemmelser, der fratager Danmark og Folketinget muligheden for at nedlægge veto på helt centrale, afgørende områder for velfærds- og socialpolitik, skattepolitik og arbejdsmarkedspolitik i det her land. Og regeringen vil ikke love befolkningen, at vi får en folkeafstemning om den næste unionstraktat.

Det synes jeg viser, at der simpelt hen er et grundlæggende behov for, at vi nu får startet diskussionen om, hvad det egentlige indhold i den eurostatsmagt er, som er under opbygning i Euroland. Det er et valg mellem, om man vil centralisere magten hos direktørerne i Frankfurt og hos kommissærerne i Bruxelles, eller om man ved at stemme nej vil give et signal til Europa om et europæisk nej – et dansk nej, javel, men først og fremmest et europæisk nej, et nej, der signalerer, at vi vil have en anden form for europæisk og internationalt samarbejde end denne centralistiske euromodel.

Vi vil have et andet samarbejde, hvor også de fattigste lande i Europa har en chance for at være med. Vi vil have en anden form for samarbejde, hvor det ikke er de fattige, der bliver endnu fattigere, og de rige, der bliver endnu rigere, men hvor der er social solidaritet.

Det er meningen med at stemme nej og årsagen til, at Enhedslisten også og ikke mindst på baggrund af den her ...

#### **Formanden:**

Ja tak!

#### **Keld Albrechtsen (EL):**

... debat fortsat anbefaler et nej.